

Äppelträdet

Här är en bild på det äppelträd som planterades i samband med EHLT Games i Växjö för två år sedan. Trädet planterades för att visa vår tacksamhet mot de donatorer som räddat liv. Som ni ser mår trädet bra. Det sköts och förvaltas på ett bra sätt av Växjö lasarett.

Birgitta Olsson har fotograferat trädet

INNEHÅLL

SID

Kansli:

Viking - Riksföreningen för Hjärt- Lungtransplanterade
Segelbåtsvägen 2, 112 64 Stockholm
Telefon: 08-668 32 25 • Telefax: 08-668 23 85
Bankgiro: 420-6017
Org.nr: 828000-7777
E-post: info@viking.hjart-lung.se
Internet: <http://viking-hjartlung.se>

Redaktion:

Ansvarig utgivare: Magnus Braxell
Redaktör: Folke Holmgren, Tel 0152-198 45,
E-post: f-am.holmgren@bahnhofbredband.se
Layout: Gerd Ivarsson
Tryck: Arkitektkopia Eskilstuna

♥ Äppelträdet	1
♥ Ledare	2
♥ Nya medlemmar	2
♥ När tjuvarna tog över hela samhället	2
♥ Lindvallens skidresa 28/11 - 2/12 för transplanterade barn och ungdomar	3
♥ Medlemsblad och/eller Facebook	3
♥ Em i Apeldoorn	4
♥ Donationsveckan 2012	5
♥ Debatten kring Vikings roll: Svar på Calles insändare	6
♥ Glädje som förbyttes i missmod	7
♥ En tågresna mellan Stockholm och Strängnäs	8

Vilket Viking vill vi skapa tillsammans?

Jag har ställt frågan flera gånger både när jag träffar medlemmar och här på ledarplats. Reaktionen har uteblivit, vilket skulle kunna innebära att vår förening förlorat sin roll för transplanterade. En slutsats som jag mycket ogärna accepterar. Antar ni utmaningen, att lokalt ute i landet komma upp med idéer som ni dels förverkligar, som vi kallar nätverksträffar, och dels meddelar oss så att vi kan förbereda ett årsmöte där ett inriktningsbeslut för framtiden kan tas. Tillsammans kan vi på årsmötet arbeta fram aktivitetsplanen för 2013 – 2014.

Jag ser ett tydligt behov att kraftfullare agera för att påverka de politiska beslutet. I ett EU där vindarna för att stödja fler transplantationer är starka i många länder, halkar vi efter på grund av avsaknad av beslut. Positiva signaler kommer fram i utredningar vars resultat ändå uteblir. I en artikel i Svenska Dagbladet den 11 juli fick dock styrelsen för

Livet som gåva stort utrymme med ett starkt budskap som förhoppningsvis får effekt. Transplantationer i Sverige minskar, trots att det räddar liv och dessutom är ekonomiskt fördelaktigt, jämfört med fortsatt lång sjukdomsperiod. Vi behöver agera både på riksplanet och lokalt i de olika landstingen.

Som förening upplever vi i år ett kärvar klimat avseende sponsring från de stora läkemedelsföretagen, vilket vi måste försöka uppväga med fortsatt engagemang i att finna sponsorer från företag vi som medlemmar har anknytning till. Vi vill givetvis kunna fortsätta att erbjuda medlemmarna subventionerade aktiviteter som t ex årsmöten med föredragshållare och skidresor.

Vårt Team Sweden hade stora framgångar på Europamästerskapen i Appeldorn i Holland i slutet av juni, vilket ni kan läsa mer om i detta nummer. Förutom idrott på ett lekfullt sätt ger det kontakter med transplanterade i andra länder. Vi hyllar alla deltagare oavsett hur många medaljer man hade med sig hem. Tyvärr har England hoppat av inför 2014 så det är ännu oklart var nästa spel går av stapeln.

Våra traditionella skidresor till Lindvallen för barn och ungdomar går av stapeln i slutet av november. Vi **har viss** sponsring för detta och vill inte råka ut för att behöva ställa in på grund av brist på anmälda detta år. Kontakta de unga transplanterade ni känner. Berätta för sjukhusen om möjligheten och ni som är unga – **Anmäl er!**

Sensommarhälsningar
Magnus Braxell

När tjuvarna tog över hela samhället

Ett välordnat och prydligt samhälle växte sakta fram. Vid planerandet glömdes en viktig detalj bort. Hur skulle regelverket se ut? Då ingen tog det på allvar följde något som kan liknas vid, det blir som det blir. Då bra med vätska och näring tillfördes samhället var tillväxten god.

Efter ett tag råder rena vilda västern. Hela samhället har invaderats av tjuvar. Problemet var att den som bestämde inte förstod orsaken till det hela.

Av en ren tillfällighet passerade en rådig kvinna samhället. Efter att ha studerat det kaos som rådde säger hon så här.

Om du eliminerar alla tjuvar ska du se på förändring. Viktigt är att du inte tillåter några nya tjuvar att etablera sig. Varje ny tjuv ska omedelbart elimineras.

Det dröjde inte lång tid efter att samhället befriats från tjuvar för-rän hela samhället dignade av röda tomater.

Något att fundera över. Är det någon större skillnad på tjuvar och tjuvar?

Folke

Nya medlemmar

Lisbeth Falk
Peter Reis
Lisbeth Roos
Steve Roos
Bertil Solbräcke

Hjärtligt välkomna!

Avliden medlem

Daniel Stålhammar

Vikings Stödfond / Minnesfond

Vill du ge en gåva till Vikings
Stödfond / Minnesfond?

Bankgiro till fonden är 5082-8268

Lindvallens skidresa 28/11 - 2/12 för transplanterade barn och ungdomar

Vi planerar för en ny skidresa till Lindvallen.

Som de flesta vet så blev denna skidresa inställd 2011. Det var för få anmälda.

Det ska vara **minst 10 st** transplanterade barn och ungdomar anmälda för att det ska kunna bli en resa i år.

Jag vill ha en bindande anmälan till mig senast den 21/9 på mail enligt nedan för att hinna planera in allt.

Därefter kommer jag att skicka ut vidare ingående information till alla anmälda.

Som vanligt får alla transplanterade barn och ungdomar ta med **en kompis eller en** familjemedlem utan extra kostnad.

Utöver detta så kommer vi att ta ut en skälig kostnad för övriga medresenärer.

Allt, **förutom skidhyra**, kommer att ingå under vistelsen i Lindvallen.

Vid frågor kan ni kontakta mig på mail:

stefan.oqvist60@gmail.com

eller via telefon på: **076 - 213 09 50**

Medlemsblad och/eller Facebook

Patientföreningen Viking har idag ett medlemsblad. Utskicket görs så att alla medlemmar kan ta del av bladet. Familjen får ett ex och enskilda får ett ex. Det skickas även till olika institutioner och vissa företag. Det kostar föreningen ca 40 tusen kronor varje år minus ett antal tusen som sponsras. Vi har sedan ett annat forum där medlemmar kommunicerar, det är facebook.

När jag går in och läser vad som skrivs på facebook kan jag konstatera att där finns roliga, kluriga, sorgsna och allvarliga meningsutbyten.

Jag har inga som helst synpunkter på att använda facebook. Vad jag däremot funderar över är varför inte något av det som skrivs i facebook hamnar i bladet. Skickade ett e-mail till alla deltagare i Holland och bad om bidrag till bladet. Har fått ett bidrag från lagledare Viktor. Samtidigt har hundratals kommentarer snurrat runt på facebook från spelelen i Holland.

Skillnaden mellan nuets facebook och bladet som kommer fyra gånger om året blir att det speglar olika tider. Det som händer nu och det som hände igår. Om det i Viking finns ett behov att förena eller länka samman de båda vet jag inte. Jag som redaktör kan ibland uppleva det som bekymmersamt att mata "proffs" på inlägg i facebook med artiklar i bladet. Ett annat litet problem är att lika många som gillar facebook ogillar det. Här blev det något för medlemmarna att ha synpunkter på.

Folke Holmgren

Vi stödjer VIKING

 Växjö Prefab Montage	
TILLSAMMANS ÄR VI STARKA	
BÄRARELAGET KRANCENTER	

Roche är ett läkemedelsföretag som är ledande inom transplantationsområdet. Våra produkter används idag av många patienter och de satsningar vi gör tillsammans med vården syftar till att allt fler skall få ett allt bättre liv.

Roche AB • tel 08-726 12 00
www.transplantation.roche.se

EM i Apeldoorn

Så var de 14:e European Heart & Lung Transplant Games till ända. 417 personer från 20 Europeiska länder samlades i vackra Apeldoorn, Holland för att under fem dagar tävla och framförallt umgås. 231 av dessa var transplanterade och det var de som gjorde upp om medaljerna. Fantastiskt!

När Folke bad mig summera mina intryck, var det inte helt enkelt att välja det som gjorde starkast intryck på mig under spelen. Medaljerna var många, hela 43 stycken lyckades den svenska truppen samla ihop. Starkt! Vi lyckades även vinna två pokaler sista dagen.

Jenny Björk blev utsedd till bästa kvinnliga lungtransplanterad atlet och Amanda Westerberg blev utsedd till spelens bästa junioratlet. Helt fantastiskt! Inte helt enkelt att välja ut något specifikt utifrån dessa idrottsliga prestationer. Men efter lite funderande, blev valet ganska självklart.

Social samvaro

Det absolut mest minnesvärda – och som är den stora anledningen till att jag i sommar gjorde mitt fjärde spel – är den fantastiska sociala sammanhållningen som jag upplever gång på gång under dessa spel. Idrott i all ära, men till European

Heart & Lung Transplant Games åker man främst för att träffa andra transplanterade från Europa och umgås under fem fantastiska dagar. Jag är själv inte transplanterad och har ingen anhörig som är det heller. Men när jag 2006 fick möjligheten att följa med till Neapel för att ”se och lära” inför mitt uppdrag som projektledare för spelen i Växjö, var det just den sociala samvaron och den oerhörda glädjen hos deltagarna som gjorde störst intryck på mig. Detta spel var inget undantag. Det åts, skrattades, hejades och sjöngs i princip varje dag. Och så åkte vi lite buss...

Det idrottsliga

Det sociala till trots, fanns det faktiskt några idrottsliga prestationer som stack ut lite extra i mina ögon. Framförallt var det tre lagprestationer som etsade sig fast på min näthinna lite mer än övriga. Den första var det svenska volleybollagets vinst mot Danmark i sista matchen. Efter att lite snöpligt ha förlorat mot Storbritannien i matchen precis innan, så tog sig laget samman och spelade ut Danmark i vad som skulle bli Sveriges första volleybollseger någonsin i spelets historia! Under de tre tidigare spel som jag deltagit i, har vi alltid fått agera slagpåse. Men det är numera ett minne blott! Jag ser redan fram emot volleybollturneringen i de nästkommande spelen.

De andra två lagprestationerna kom under avslutningsdagens friidrott, de två medaljerna i stafetten. Först ut var damerna som kämpade till sig en silvermedalj strax före värdnationen, som historiskt sett brukar vara bra på stafetter. I sista tävlingen fick vi uppleva Sveriges herrar – med David Lindström på slutsträckan – spurta sig förbi ett internationellt lag och knipa bronspengen. Jag hade förmånen att under loppet stå precis längst med mållinjen på innerplan och jag kommer aldrig att glömma Davids fajting-face på upploppsrakan. Han bara skulle förbi sin motståndare!

Spelen 2014

Dessvärre finns det i dagsläget ingen arrangör av spelen 2014. Storbritannien och London var tilltänkt värd, men med tanke på att OS går i staden i år har gjort att de har bett att få skjuta upp sitt arrangemang till 2016. Europeiska förbundet har tillsatt en kommitté för att titta närmre på om det finns någon som kan ta sig an arrangemanget till 2014. Givetvis hoppas jag att det löser sig så att vi slipper vänta till 2016. Vi får återkomma i detta ärende.

Viktor Magnusson, stolt lagledare, Foto: Josefin Jarl

Foton tagna med Jenny Björks kamera

Donationsveckan 2012 går av stapeln 8 - 14 oktober

Donationsveckan arrangerades för första gången 2010 och fick fler människor att ta ställning. Donationsveckan anordnas av de lokala sjukhusen med hjälp av transplantationskoordinatorer och patientföreningar.

Precis som tidigare år kommer Donationsveckan i Sverige att ske i anslutning till den Europeiska donationsdagen, som i år blir den 13 oktober. Det innebär att Donationsveckan förläggs till vecka 41, det vill säga 8 – 14 oktober 2012.

Donationsveckan ska få fler att ta ställning

Varje sjukhus bestämmer hur de vill uppmärksamma veckan genom lokala aktiviteter som föreläsningar, utdelning av informationsmaterial eller annan kampanjverksamhet. På en del orter är man även synlig på gator och torg med donationskort och informationsmaterial. Syftet är bland annat att informera om organ- och vävnadsdonation och om vikten av att ta ställning.

Profilmaterial kommer finnas för beställning

För de inom professionen som vill arbeta med att sprida budskapet om vikten av att ta ställning, så kommer Socialstyrelsen erbjuda profilmaterial, "give aways", i samband med Donationsveckan. Materialet kommer att gå att beställa via ett beställningsformulär som kommer att finnas på Socialstyrelsens webbplats i god tid innan Donationsveckan.

Debatten kring Vikings roll: Svar på Calles insändare

”Calles” brev som dessvärre kom att dominera förstasidan på förra medlemsbladet är precis som författaren avsåg, tankeväckande. Jag tänker så här: En självcentrerad negativist som dessutom inte vågar uppge sitt namn har yttrat sig. Redaktörens kommentarer till brevet är dock kloka och nyanserade. Huvuddragen i brevet är: Det är mig det är synd om. De anhöriga har ingen roll i Viking. Det enda som står i fokus är idrott. Det är hemskt att det inte ska finnas någon bra förening för transplanterade.

Enligt min uppfattning är allt detta felaktigt.

Jag är själv anhörig, min son transplanterades vid 17 års ålder, och jag har precis som de flesta anhöriga lidit i processen. Men det gör inte mig till hjälte eller huvudperson i VIKING. Den rollen har min son, han som med knapp marginal fick nya lungor. En anhörig har rollen att vara stark för någon annans skull och det gäller inte bara transplantation utan i de flesta sjukdomssituationer. Att man ofta behöver vara frisk för att klara av att vara sjuk är väl ett begrepp, och det är vi friska anhöriga som många gånger behövs för att de ”sjuka” ska orka. Sitt stora ego får man sätta åt sidan för nu är man själv inte viktigast. En anhörig som inte orkar med den ofta tunga rollen får skaffa egen kurativ eller medicinsk hjälp för att orka.

I VIKING träffar man en majoritet personer som själva inte är transplanterade, i vår familj är t ex en transplanterad men fem personer är medlemmar. Vid möten och aktiviteter är bilden ofta densamma, fler anhöriga än transplanterade deltar. Så de anhöriga har en stor roll inom VIKING och det finns gott om tillfällen både att diskutera den egna situationen med andra anhöriga och diskutera transplantationsfrågor. Den som har deltagit i någon aktivitet vet detta. Trots att det, inte helt förvånande, är transplantationsrelaterade frågor som binder samman verksamheten, är det sociala en mycket stor och viktig del. I medlemsblad och i sociala sammanhang har det ofta tagits upp hur viktigt det är att medlemmarna kommer med förslag på områden där föreningen ska agera. Det erbjuds föreläsningar av läkare och personal från olika transplantationscentra och det genomförs donationsveckor på sjukhusen. Förslag på nya sätt att verka för fler och bättre transplantationer samt en mer homogen vård efter själva transplantationen efterlyses hela tiden. Våldigt få medlemmar kommer dock med förslag. Jag tror att det finns en hel del att göra inom detta område men det förutsätter att det finns ett intresse och att medlemmar tar på sig uppgifter. Det går inte att säga, någon annan ska ta tag i detta åt mig. Ingen är anställd för att göra något sådant. Men det är högt i tak för den som själv vill ta på sig en uppgift att driva.

Slutligen då idrottsfrågan. Oavsett hur inaktiv eller ointresserad man varit av idrott tidigare i livet är det för en transplanterad mycket viktigt att vara fysiskt aktiv och så vältränad det går, det vet väl alla berörda. Är detta då elitistiskt?

Jag hade möjligheten att medverka vid EHLT Games i Växjö för två år sedan, där Sverige var värd för EM- spelen för Hjärt- och Lungtransplanterade, och har aldrig tidigare upplevt idrottstävlingar som dessa. Här springer, spelar, hoppar människor från tonåringar upp till äldre människor i ett stort antal grenar. Jag tycker att det var fantastiskt att se detta och tror att de flesta aldrig skulle deltagit i ”vanliga” idrottstävlingar. Nu tävlar man av en annan anledning, man lever mot alla odds och känner glädje över detta. Då finns inte de vanliga hämningarna. Man släpper loss sina krafter och njuter av att kunna göra det. Dessutom vet man att ju mer fysiskt aktiv man kan vara desto bättre kommer man att må. Därför är fysisk aktivitet ett viktigt inslag för varje transplanterad och det kommer hand i hand med glädje, skratt och humor.

Jag tycker att det är synd att du ”Calle” slentrianmässigt gått in i en förening utan att ta reda på vad den står för och utan

att själv göra annat än att skriva klagobrev. Om du har idéer och en önskan att uppnå något, kom med konkreta och positiva förslag istället för att idiotförklara de personer som i dag är mest engagerade.

Jag vågar skriva ut mitt namn och stå för dessa synpunkter. Jag beklagar att du inte hade samma mod.

Kerstin Braxell, medlem sedan 2009.

Totaba

astellas
Leading Light for Life

Astellas stödjer Viking.

Astellas Pharma AB
Härsåligatan 5, SE-413 14 Göteborg, Sweden
Tel +46 31 741 61 00, Fax +46 31 711 07 57
e-mail info.astellas@se.astellas.com

Glädje som förbyttes i missmod

Det jag skriver i artikeln är mina tankar. Artikeln är på intet sätt förankrad i Vikings styrelse.

Senhösten 2011 får vi ett brev från en före detta donationsansvarig läkare. Hon gratulerar oss till att tillhöra en framgångssaga. Med i brevet låg också en artikel hämtad från läkartidningen som handlade om organdonation. Någon månad senare ägnar jag ett antal timmar åt att lyssna av en debatt i riksdagen. Det var socialutskottet som debatterade organdonation.

Ett enigt socialutskott var överens om att förändringar måste göras för att tillgången på organ skulle öka. Där beslutades att regeringen skulle presentera förslag på förändringar som förbättrar tillgången på organ. Förslagen eller förslaget skulle presenteras innan riksdagens ledamöter gick på "semester".

Efter att lyssnat på socialutskottets debatt bokade jag tid med riksdagskvinnan Penilla Gunter KD. Bestående från mötet blev när hon berättade om hennes utskottskolleger som kramade om henne efter omröstningen.

Spänd över vad regeringen (Göran Högglund) skulle presentera gör att jag bevakar media vecka efter vecka. Månad efter månad förflyter men inte ett ljud hörs.

Plötsligt en dag under semestern finns en artikel i Aftonbladet där det står att man kan anmäla sig som positiv till donation via Facebook.

Dagen efter dyker Göran Högglunds namn upp. Han säger sig vara positiv till det hela. Det är viktigt att poängtera skillnaden mellan donationsregistret och att anmäla sig till Facebook. Registret hanteras av myndigheten medan det andra kan skapa ett större intresse för organdonation.

Passar då på att fråga Göran Högglund vart förslagen tog vägen som skulle presenteras innan semestern. Jag fick då följande svar.

Göran Högglund skrev: "Hej Folke! Min statssekr. Karin Johansson har träffat riksdagens socialutskott och berättat att vi arbetar på tre parallella spår. Ett handlar om att gm åtgärder få fler att anmäla sig till registret. Ett annat om hur landstingen bättre kan tillvarata organ. Ett tredje om att vi ser över lagstiftningen i syfte att se om vi under etiska goda former kan underlätta för donationer och transplantationer. Jag undanhåller verkligen inget. Utskottets ledamöter var nöjda med informationen och arbetet fortgår."

Om socialutskottets ledamöter är nöjda med detta då ger jag inte fem öre för dessa ledamöter. Vad Göran Högglund gör är att skjuta ett antal viktiga beslut framåt i tiden. För mig känns det som att han målat in sig i ett hörn och då vet väl de flesta vad som händer - ingenting.

Det gamla Donationsrådet

För mig som redaktör hade D-rådet stor betydelse. Där kunde man utbyta erfarenheter, få råd och tips. I dag under namnet livsviktigt begriper jag inte vad deras uppgift är.

Donationsrådet

Donationsrådets uppgift är att ge stöd och vara rådgivande i Socialstyrelsens donationsfrämjande arbete.

Donationsrådet ska tillsammans med Socialstyrelsen medverka till att göra Sverige bättre på organ- och vävnadsdonation. Ledamöterna är utsedda av regeringen.

Donationsrådet ska i regelbundna möten med Socialstyrelsen (4-6 gånger per år) följa utvecklingen på området och påtala behov av förändring.

Ordförande i Donationsrådet: Heidi Stensmyren, narkosläkare. Vice ordförande i Läkarförbundet.

Ledamöter i Donationsrådet: Åsa Sandgren Åkerman, SKL (ersätter Ulrika Eriksson, föräldraledig), **Henrik Ripa**, riksdagsledamot (m), suppleant i Socialutskottet, **Håkan Hedman**, ordförande i Njurförbundet, **Johanna Fridsén**, donationsansvarig sjuksköterska, Mora lasarett, **Bengt-Åke Henriksson**, överläkare och docent i anesthesi och intensivvård. Donationsansvarig läkare, Västra Götalandsregionen, **Mali Sjetne**, vävnadskoordinator, Vävnadsbanken i Lund, **Lars Bäckman**, överläkare och transplantationskirurgi, Akademiska sjukhuset i Uppsala

När man läser Donationsrådets uppgift och ser till vad som händer begriper jag än mindre vad GH menar med sina tre parallella spår. Jag har sagt det tidigare och säger det igen. Det finns något som bromsar GH, men han vill inte säga det i klartext.

Mad tanke på Donationsrådets uppgift i förhållande till vad som hänt kan jag tycka att man inte verkar lyssna till deras kunskap. Det som då händer är att man blir en del i en verksamhet som kunde vara bättre. Man blir även en del i något som ser till att några i onödan inte får vara en del i framgångssagan.

Vad tycker ni andra?

Har under ett antal år gett järnet för något som jag verkligen tror på, att fler ska ges möjlighet att bli transplanterade. Ingen påstår att jag har fel. Har under åren stött på något vilset sinne. Vad som däremot bekymrar mig en aning är hur man som transplanterad tänker. Varför kommer de som bestämmer så lindrigt undan? Varför jagar inte den transplanterade de som bestämmer med blåslampa för att få fler att bli en del av framgångssagan? Är det rätt, att det är inte transplanterade som konstruerar det regelverk som reglerar organdonation?

Som ni kunde läsa i början av artikeln träffade jag riksdagskvinnan och hjärttransplanterade Penilla Gunther KD. Den i och för sig intressanta intervjun med henne förmår jag mig inte skriva. Anledningen till det är den flopp som blev resultatet av socialutskottets omröstning. Jag kan bara beklaga väntande på organ. Att en 3%-are ska ha avgörandet i sin hand för att fler ska få del av framgångssagan måste vara fel.

Folke Holmgren

VIKING

Riksföreningen för
Hjärt- Lungtransplanterade
Segelbåtsvägen 2
112 64 Stockholm

B

VIKING

MEDLEMSBLADET 3 ♥ 2012

En tågresa mellan Stockholm och Strängnäs

Klockan 16.52 kliver jag på tåget mot Strängnäs. För första gången vad jag kommer ihåg från spår 17. Inte många platser återstår. Jag räknar som hastigast till sex stycken. På fyra av platserna var en väska placerad. Tänker för mig själv. Undras om vederbörande har bacillskräck eller annan fobiliknande åkomma. Hinner också tänka, kanske de har löst två biljetter. Sätter mig på en av de platser som inte är belamrad med väska. Exakt 16.55 avgår tåget på utsatt tid.

När jag spanar av omgivningen möts jag av en mycket märklig syn. Snabbt räknar jag till 21 användare av iphone-modeller av olika sort. I cirka 40 minuter som tågresan tar pratade inte en enda människa med någon annan på tåget. De flesta såg jag självklart inte vad de gjorde. Det jag däremot noterade var att de förde tummen uppifrån och neråt hela tiden. Tänkte för mig själv. På 60-talet gick många omkring med ett gult pek- och långfinger. Numera går halva svenska befolkningen runt med en skinnflådd tumme.

Till höger om mig satt en kille i 40-årsåldern. Nog fick han 20 sms fram till det jag klev av tåget. Vidare ringde hans fru tre gånger. Först frågade hon när han skulle komma hem. Nästa samtal handlade om vad han skulle handla på vägen hem. Det tredje samtalet handlade om varför han kom så sent. Samtidigt som han svarade på alla sms läste han mellan varven i en bok som var skriven på franska. Om den mannen lever om två år är han ett fenomen.

Snett framför mig satt en kille och tittade på en film. Efter 30 minuter somnade han. Jag tänkte lite elakt. Han borde nog röra på sig lite mera.

Till vänster om mig satt en medelålders dam. Intensivt förde hon tummen neråt hela tiden. Till slut kunde jag inte hålla mig längre. Sneglade på apparaten och såg vad hon tittade på. Det var bilder, hur många om helst. När hon var som mest inne i sina bilder ringer hennes apparat. Signalen var någon klassisk variant. Den som ringer verkar vara någon bekant. I börtjan säger hon mest ja eller nej. Efter ett tag hetsar hon upp sig och glömmer bort att hon inte är ensam. Hon säger så här. Den där jävla h-kärningen ska inte komma undan så lätt som hon tror. När jag kommer hem ska jag gå raka vägen till hennes man och berätta hur det verkligen ligger

till. Plötsligt kommer hon på att alla de som inte hade trådar i öronen hört samtalet. Till mig säger hon skamset. Ursäkta mig.

Bakom mig sitter en tonåring. Till skillnad från de flesta som har två trådar plus en liten plopp i varje öra har han rejäla grejer runt öronen. Huvudet på honom nickade hela tiden. Man kunde även höra ett envetet dunkande ljud.

Till höger om han som tittade på film sitter en dam. Jag kan konstatera att hon skriver i sin apparat. Om hon skickar sms eller skriver sitt livs historia vet jag inte. Vad jag vet är att hon var grym på att skriva fort.

Framför snabbskrivarskan och filmtittaren satt en olycklig sort. Han var nog inte lika hemtam med apparaten som de flesta. Ur hans öron kom ingen tråd. Apparaten ringde gång på gång. Han svarade men ingen verkade finnas i andra ändan. Fick för mig att han till slut stängde av den.

Plötsligt säger man, nästa Strängnäs. Tittar till vänster på min gamla arbetsplats. Strax därefter tittar jag till vänster. Där har vi vår kolonilott.

Tåget stannar och dörrarna öppnas. Väl ute tar jag ett djupt andetag och tänker samtidigt. Oh, fan vad skönt det är att vara hemma!

Folke Holmgren

DIREKT LAMINAT

**Medlemsbladets planerade
utgivningsdatum 2012**

	Manusstopp	Utskick
Nr 4	1 november	vecka 48

Gör din röst hörd i medlemsbladet!